

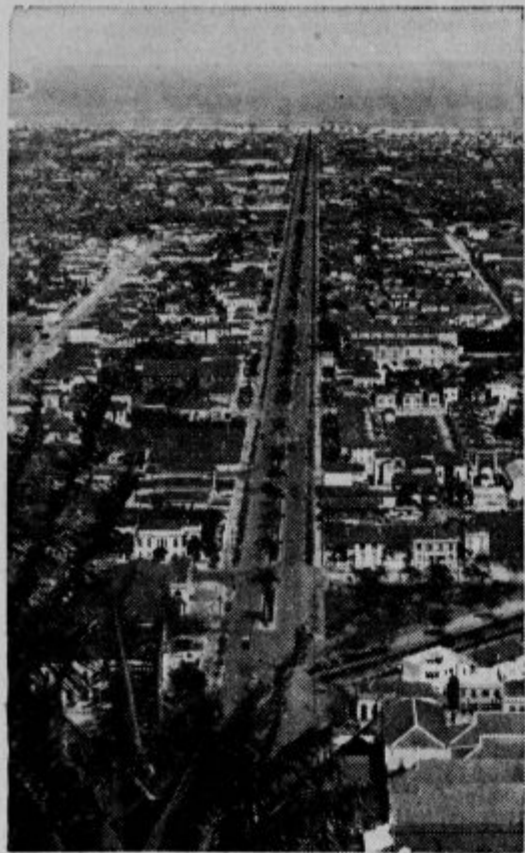

Santos — znamenita brazilska luka

V deželi večne pomladi

Pogled na mesto Santos

Klima pa je v Braziliji dvojna. Na severu ob obalah in rekah je vroče in deževno. V notranjih delih pa je vroče in suho. Poletje je vroče ter nagnjeno k vsakdanjim padavinam, prične se meseca novembra in gre do julija, ko se prične zima ali navali mrzlih vetrov.

Na jugu tropskega pasu pa je klima precej podobna evropski, tako, da se južnoevropski izseljenec prav hitro privadi. Ker pa ni posebne razlike v temperaturi, ne moremo tukaj razdeliti leta v jesen, zimo, pomlad in poletje; razlikuje se le, in še to bolj malo, poletje od zime, deževno in vetrovno vreme, ko je v skrajnem primeru —3 stopinj Celzija. Na planotah imajo pozimi nekaj slane, v hribih, višjih od 2000 m, pa nekoliko snega.

Po njegovem pripovedovanju sodeč lahko rečem, da je Brazilija, kakor jo do sedaj poznam, dežela večne pomladi.

Po kosilu sva si ogledala še mesto. Mesto je bogato in hrupno, kakor sploh v vseh pristaniščih. Prebivalstvo je mešano. Mnogo je Portugalcev, Italijanov in Span-

cev. Italijani se odlikujejo po svojem številu, ne samo tu v Santosu, temveč po vsej Ameriki; nikjer jih ne manjka. Kakor je že njihova navada, se tudi tu pečajo večinoma s krčmarstvom, drugi so pristaniški delavec. Mnogo je Zamorcev in mešancev, ki dajejo tem krajem onstran Oceana tako tipičen izraz. Mongolov sicer ni toliko, ali tudi ti so se v zadnjem času pričeli številno naseljevati. Pečajo se s poljedelstvom.

Mesto je moderno, ima lepe ulice, izmed vseh se odlikuje Avenida Anna Costa, tramvaj, hoteli, gimnazije, ladjedelnice, ob obali pa so velika skladišča.

Otok veže s celino več mostov. Tudi železnica je speljana v mesto na otoku, prav do pristanišča. Na vzhodni strani otoka so prostrana morska kopališča, saj je Santos tudi zelo obiskano letovišče. Tu se zbira v vročih poletnih dneh, ko vlada tropska vročina, vse polno kopalcev, ki prihajajo iz najoddaljenjših krajev in suhih notranjih pokrajin.

Carlos Rado Paternost.

Ženska 12.043 m visoko

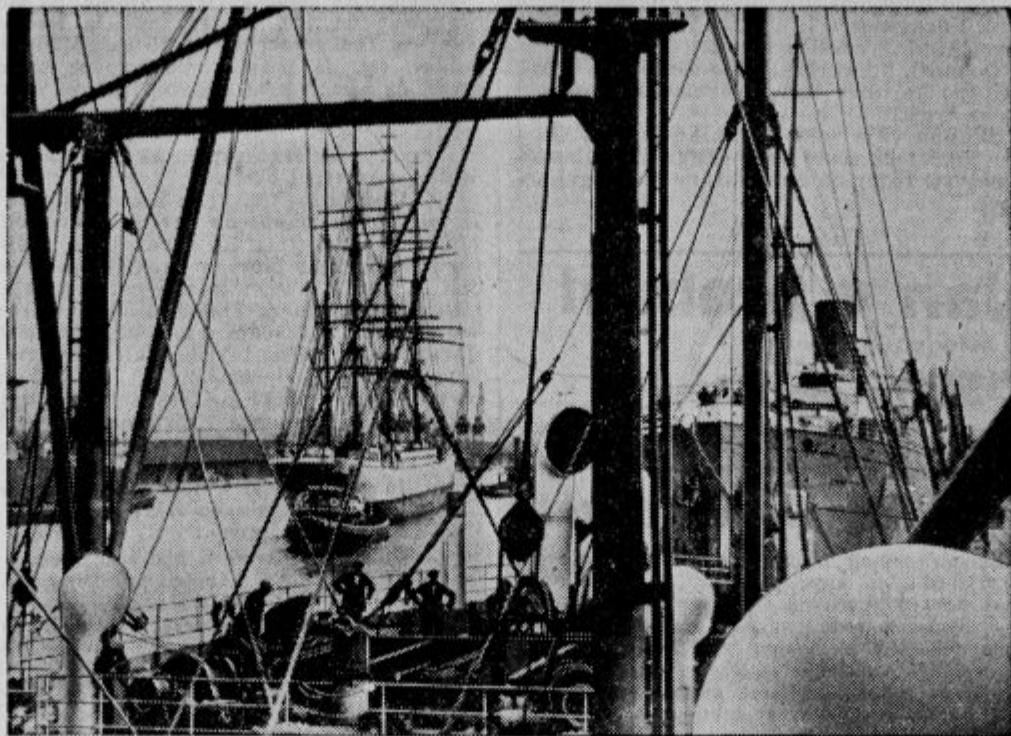
Pred kratkim šele smo poročali, da je višinski rekord v letanju dosegla Francozinja Maryse Hiltz. Sedaj je pa Francozinjo potolkla Italijanka markiza Carina Negrone, ki se je blizu Rima dvignila 12.043 m visoko.

Slon zbira spremstvo

V Göteborgu gostuje velik cirkus, v katerem bi se bila pred kratkim skoraj zgodila velika nesreča. Cirkus ima poleg velike množine štirinožnih umetnikov tudi mnogo divjih zverj, katere si hodijo ljudje za precej veliko odkupnino ogledovati. Pred kratkim pa se je zgodilo, da se je slon Jumbo, velik indijski slon, neke noči odvezal in zbežal. Njegovi soplemenjaki so bili kajpada dovolj razumni — slon je namreč zelo razumna žival — da so pri begu svojega tovariša iz solidarnosti bili čisto tiho in niso začeli trobiti. Zaradi tega strežaji in čuvaji niso opazili, da je slon ušel.

V nočni temi se je torej orjaška žival gibala med velikimi cirkuškimi šotori in marširala naravnost v konjski hlev. Tam je slon rahlo dvignil zaveso konjskega šotorišča in je s svojim rilcem odvezal iskrega arabskega žrebca, s katerim v cirkuški areni skupaj nastopata. Ko je zvilbil žrebca na prosto, je slon odkorakal k levinjaku ter je hotel odpreti in spustiti še leve.

K sreči pa je pred levjo kletko velika kletka za opice, katere so začele, preplašene zaradi »velikega« nočnega obiska, silno cviliti in vreščati, radi česar so zbudile cirkuške uslužbenke. Čuvaji so prišli še v pravem času, da so preprečili, da slon ni odprl levje kletke, v kateri je bilo 12 odraslih levov. Slona so nato prijeli in ga odvedli nazaj na njegovo mesto. Kakor kak svetohlinec je slon mirno korakal nazaj in se delal, kakor da bi se ne bilo nič zgodilo.

Pogled v svetovno luko. V londonski luki Albert stoje jadrnice poleg modernih parnikov in najmodernejših motornih ladij.

Velike priprave za češko-slovaški katoliški shod

Prav te dni, ko se bo v Ljubljani obhajala velika in veličastna slovesnost v čast sv. Rešnjemu Telesu, se tudi katoličani češkoslovaške republike pripravljajo na svoj katoliški shod. Kakor je sv. oče odlikoval ljubljanski evharistični kongres s tem, da bo nanj poslal svojega posebnega poslanca, poljskega kardinala Hlonda, tako je odlikoval tudi češkoslovaške katoličane, ker bo na češkoslovaški shod v Prago prišel v spremstvu petih francoskih škofov pariški kardinal Verdier kot posebni delegat sv. očeta.

Na veličastnem praškem trgu sv. Vavla so na zgornjem delu že postavili 22,5 m visok križ, kateri stoji pred spomenikom sv. Vavla. V ozadju se dviga krasni muzej. Ta točka bo središče in znamenje evharistične slavnosti ter nekak oltar orjaške cerkve, v katero bo spremenjen veličastni Vavlski trg. Na tem trgu je prostora za kakih 200.000 ljudi. Prvotno so nameravali postaviti 30 m visok križ. Toda del praškega občinskega zastopa s socialisti na čelu se je temu uprl, radi česar so morali križ zmanjšati. Ob obeh

straneh križa bo postavljena visoka bela stena. Pred oltarjem bo prestol papeževga legata, ob obeh straneh trga in na rampi muzejskega poslopja pa bo prostor za vlado, dostojanstvenike in inozemske goste. Na sredi pred oltarjem bodo stali češki katoličani, na levi strani trga bodo stali Nemci in Madjari, na desni pa Slovaki. Ko bodo zaprli dohode na trg, se bo od spodnjega dela Vavlskega trga začela pomikati evharistična procesija proti oltarju.

Za veliko pontifikalno mašo so na praškem stadiju zgradili 18 m visok pokrit oltar, kateri bo viden od vseh strani stadiona. Tribuna obdaja 12 visokih rdečih stebrov, ki pomenijo 12 apostolov. Sodijo, da se bo češko-slovaškega shoda udeležilo 180.000 ljudi.

Papeževga legata kardinala Verdiera bodo v Pragi sprejeli kot inozemskega vladarja. Na praški glavni postaji ga bo sprejel sam zunanji minister dr. Beneš. Poleg škofov, ki pridejo s kardinalom iz Francije, in poleg drugih cerkvenih dostojanstvenikov se bodo v legatovem spremstvu nahajali tudi

Edén in Laval sta dva. V Pariz je prišel angleški minister Edén, ki je z Lavalom obravnaval vprašanje razorožitve. Potem sta se dala pa še fotografirati, kar dokazuje naša slika.

visoki vatikanski dostojanstveniki, kateri sicer opravljajo častno službo samo pri svetem očetu.

Gonja proti katoliškemu škofo

Menda se je tudi nekaterih krogov na Poljskem polastila želja, da katoliškim ljudem pri vsaki priliki in nepriliki očitajo protidržavnost. Tako so nekateri poljski nacionalisti začeli hudo gonjo proti škofu Stanislavu Lukomskemu iz Lomše. Obdolžili so ga, da ni dal opravljati službe božje za državnega poglavarja in za člane vlade.

V katedrali v Lomši je pred kratkim imel pridigo kanonik tega kapitlja. V tej pridigi je odločno šibal nacionalistično gonjo proti škofu in dokazal, da se tudi v tej škofiji vsako leto opravlja služba božja za predsednika poljske republike, poleg tega pa za vse člane vlade, ki so umrli. Tako so se povsod opravile zadušnice za umorjenega ministra Piarackega in za rajnega maršala Pilsudskega.

Od leta 1932 se vsako leto 1. februarja, na god predsednika republike, opravlja posebna služba božja, katere se udeležuje vsa šolska mladina ter moli za državnega poglavarja in za poljsko državo. Ta služba božja se je vršila tudi letošnjega 1. februarja. »Toda,« je nadaljeval cerkveni govornik, »pri vseh teh službah božjih smo pač videli škofa, ves stolni kapitelj in vso duhovščino, nismo pa videli niti enega izmed tistih, kateri sedaj škofa obrekujejo!«

Tekmo s plinsko masko na obrazu je priredila berlinska policija. Na sliki vidimo prizor iz peterboja nemške policije.

28-30
VI.
1935

II. evharistični kongres

za Jugoslavijo v Ljubljani

Dr. Ante Bauer

nadškof zagrebški, metropolit hrvaški in predsednik jugoslovanskih škofovskih konferenc

Nj. eminenca kardinal Avgust Hlond

primas poljski in papežev legat na sedanjem kongresu

Monsig. Hermenegild Pellegrinetti

nast. nadškof adanski in apostolski nuncij v Beogradu

Dr. Ant. Bonav. Jeglič

nast. nadškof gorelski od l. 1898 - 1930 knez in škof ljubljanski

Jugoslovanski nadškofje in škofje,
ki se udeležijo II. jugoslov. evharističnega kongresa v Ljubljani

Dr. Ivan Šarić

nadškof sarajevski in metropolit bosanski

O. Rafael Rodić

nadškof belgradski

Dr. Nikola Dobrečić

nadškof barski in primas srbski

Dr. Josip Srebrnič

škof krški in preds. stalnega odbora za evhar. kongrese v Jugoslaviji

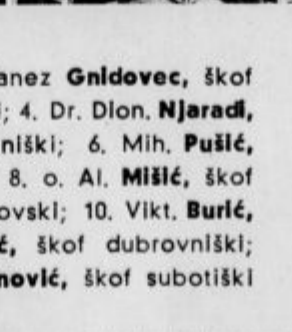
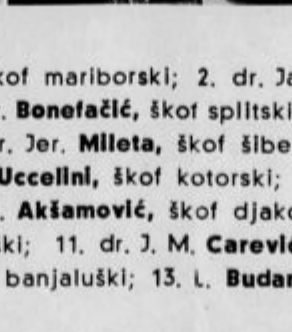
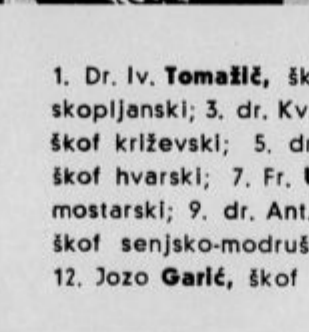
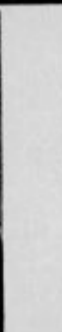
Dr. Alojzij Štepinac

nadškof-koadjutor zagrebški

Dr. Gregorij Rožman

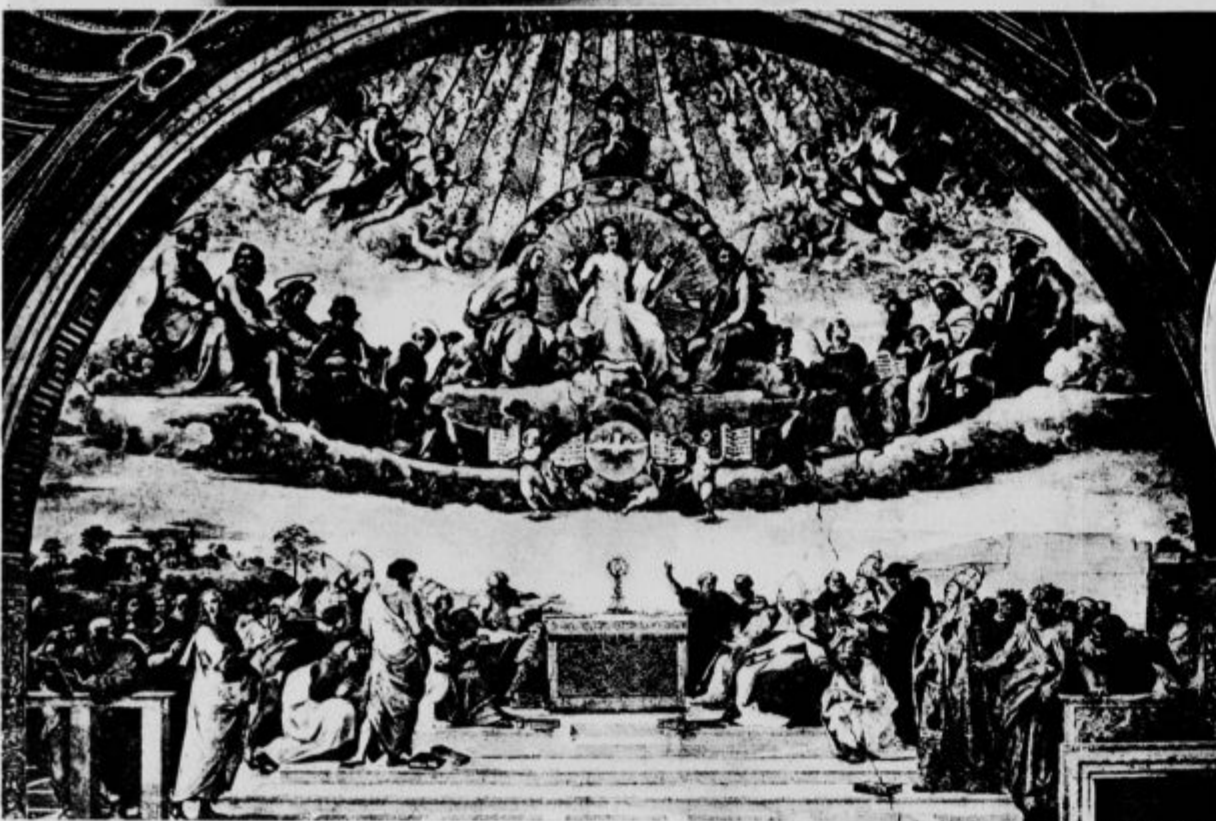
knez in škof ljubljanski

1. Dr. Iv. **Tomažič**, škof mariborski; 2. dr. Janez **Gnidovec**, škof skopljanski; 3. dr. Kv. **Bonifačić**, škof splitski; 4. Dr. Dion. **Njaradi**, škof križevski; 5. dr. Jer. **Mileta**, škof šibeniški; 6. Mih. **Pušić**, škof hvarski; 7. Fr. **Uccellini**, škof kotorski; 8. o. Al. **Mišić**, škof mostarski; 9. dr. Ant. **Akšamović**, škof djakovski; 10. Vikt. **Burlić**, škof senjsko-modruški; 11. dr. J. M. **Carević**, škof dubrovnški; 12. Jozo **Garlić**, škof banjaluški; 13. L. **Budanović**, škof subotički

EVHARISTIČNEMU

KRALJU

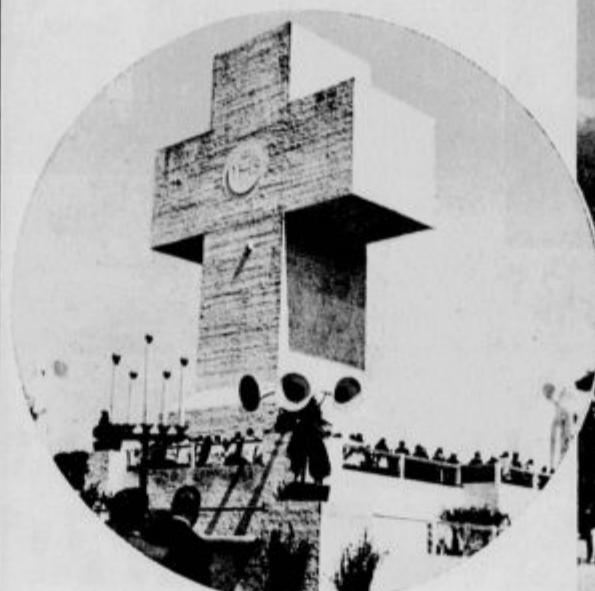

Znak II. evhar. kongresa za Jugoslavijo
na levi: Rafael, »Disputa«
(čelččenje presv. Rešnjega Telesa), Vatikan

Milostna slika Marije pomočnice na Brezjah
pokroviteljice II. evharističnega kongresa za Jugoslavijo v Ljubljani

Spodaj: **Nj. Svetost papež PIJ XI.**
posebni pospeševalci evharističnih kongresov

Glavni oltar evh. kongresa v Buenos Airesu
na desni: Pogled na slovesno službo božjo ob priliki
XXXII. svetov. evhar. kongresa v Buenos Airesu 1. 1954

M. Elizabeta, O. S. Urs.

O sveta Hostija!

Čudežno lepa, božja, devička
boš casjala nad belo Ljubljano;
misel boš njena od zore do mraka,
njena ljubezen pod zvezdno poljano.
Tisoči bodo pred te poklekli,
Kratja vseh kraljev e tebi molili.

Knezo cerkvenih molitev globoka
k tebi bo plala kot balzam dehteci;
naših dahovnih pastirska gorečnost
bakelej množinah bo ognji planeteči.
K tebi bo naša ljubezen kipela
hostija božja, hostija bela.

Mož bo pred tabo prisegal zvestobo,
žena bo v likem ganotaju strmelja;
duša deklica bo pesem srebrna,
fantov bo vera himna vesela.
V sctem veselju, v blaženosti
Jezus, pokaži v lepoti se seboj,
ti si res naš, mi smo vsi tvoji!

Živi kruh

Nesmrtna mladost govori
in njen nauk je kakor donenje
človeški otroci, kaj rodi,
povejte, vse vaše stremiljenje?
Čemu, dušo presladki pljene,
za ceno svojje dragocene
kreči neprestano kupujete
ne kruha, da vas nasiti,
ampak senco, ki z njo utekati
ne morete vse hujske lakote?

Namenjen angelom e hrano
je kruh, ki vam ga dam;
pripravljaj z najbolj izbrano
pšenico ga Bog sam.
To je on presladki kruh, ki ga
ne najdete za mizo sctela,
za katerim černo hitite.
Dam ga vsakomur, kdor mi sledi.
Ali hočete živeti? Sledite mi.
Vzemite, jejte, živite!

Srečno dušo, ki »spobodo«
žrtuje, teoj jarem umiri;
napoja jo z živo vodo
studenec, ki se ne posuš.
Vse vabi, naj bi pristopili,
iz njegovega vala pili;
a mi v brezbržni sli
porosod iščemo kalne mlake
in varajoče vodnjake.
Kjer se voda vsak hip gubi.
Jean Racine — B. Vodušek

S 1. jugosl. evharističnega kongresa v Zagrebu 1. 1950: Slovesna služba božja

Tri rož'ce

(Narodna.)

Po polju mi uže raste
oj drobna pšeničica;
ko se bodo oblate delate,
se bodo grešniki obhajali,
da bi po vrednem prejeli
presveto Rešnje Telo,
da bi premišljevali
teoyo martro lo.
V gorah mi pa rastejo
vinske trtice;
kedar grešniki pijejo
Teoyo sveto Rešnje Kri,
da bi premišljovali,
kaj Jezus za nas trpi.

Po dolah mi je vzrasla
pšenička rumena,
po gorah pak je vzrasel
preljubi vinski trs.
S pšenice bodo delali
oj bele oblate,
mešniki posvečevali
grešnikom davali.
Kateri pak brez greha prejme

božje milosti zadobi,
oj vince pak bodo pili,
na moje muke zmišljali.

Na tej mizi, na tej mizi en kelih stoji,
ta kelih je zlat, je Jezusov brat.

V tem kelihu, v tem kelihu tri kaplje krvi,
tri kaplje krvi, ki so Jezusove.

Jezus vzame ta kelih v roke,
zdravje napije celemu svet.
Noter v tem kelihu so tri kaplje krvi,
tri kaplje krvi, ki je Jezusova.

Prea rožca je le-ta,
oj rumena všeničica;
per sctej maši jo nucajo,
za samo sveto hostijo;
ani jo povzdihujejo,
ludje se perklonjujejo.
Druha rožca je le-ta;
ljuba vneska trtica;
per sctej maši jo nucajo
za samo sveto Rešnje Kri;
ani jo povzdihujejo,
drugi se perklonjujejo;
to je pravi živi Buh,
ki nas je rešu od nadluh!

Sveta hostija onečaščena

(Narodna.)

Leži mi, leži ravno polje,
prek polja leži cestica,
za stezo mi stoji hišica
mladega zamorčiča.

»Mimo pa gre veliko ljudi,
ko gredo k izpoređi,
naj le še najuna deklica gre:
Kaj ti bo mešnik iz keliha dal
v hadro zavij, pa prinesi domu!«

»Prinesi, prinesi mi skledičko zlato,
skledičko zlato no srebrni nož.«
Prinesla, prinesla je skledičko zlato,
skledičko zlato no srebrni nož,
na mizo postavila sveto Rešnje Telo,
prek sctej prereže sveto Rešnje Telo,
po mizi polije sveto Rešnje Kri.

»Zakuri, zakuri zdaj belo peč,
da boma vergla Jezusa v peč!«
Zakuril, zakurila je belo peč,
da sta vergla Jezusa v peč.
V pečji je postalo dete mlado,

dete mlado, no dete sveto.
Vun sta ga uže vergla med hude svinje:
svinje so se dol popadale,
na svoja kotena pokleknoto.

Oj Jezus, oj Jezus, vsmiljeni Bog!
Sčinje Te poznajo, zamorčič pa ne!

Sv. Barbara v ječi

(Narodna.)

Poderli so turen leman,
našli so noTRI Barbiko,
mizo na stiri oogle oblano,
na vsakem voglu sveča gori
na sredi mize pa sveto Rešno Telo stoji.
Barbiko pri mizi kleči
jenu svetlo Rešno Telo estji:
»Čuteno nej bo sveto Rešno Telo
zdaj in rekomej!«
Je rekla še svojemu oč:
»Ljubeznivi ota moj!
Niste pogubili vi še duše —
jaz nam bom prišla na pomoč
kadar cam bo najbolj treba
s svetim, oj presvetim Rešnim Telesom!
Idi, idi sveta Barbara,
pa še tudi k nam pridi,
dere bomo te žeteli.
Obredi nas svetim Rešnim Telom
no nahrani naše duše
s pravim žicim gosponom Bogom!

S čičakkega svetovnega evharističnega kongresa 1. 1926: 200.000 žen prisostvuje tretji dan kongresa službi božji (nadaljnjih 100.000 je moralo ostati zunaj stadiona)

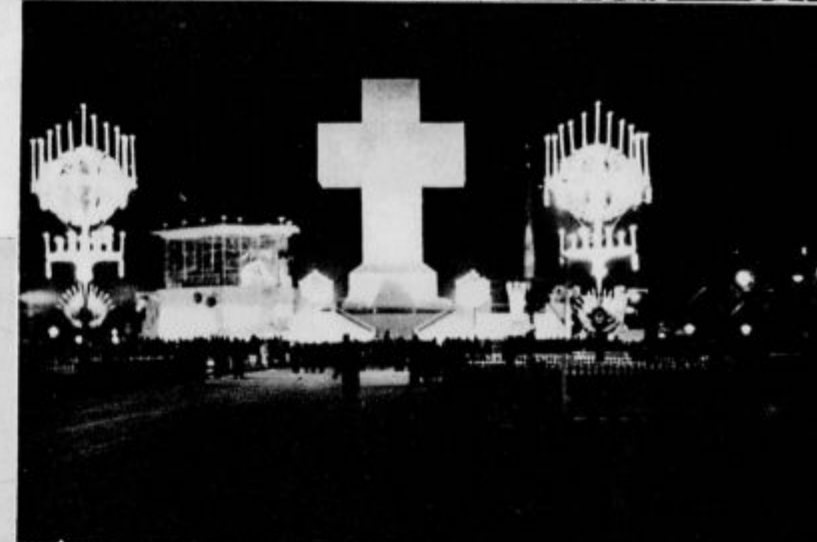
Spodaj: Udeleženci kartaginskega evharističnega kongresa poklanjajo palme na čast tu umorjenim mučnikom

Z XXXII. svetovnega evharističnega kongresa v Chicagu od 20. do 24. junija 1. 1926: Sv. maša na kongresnem stadionu, udeležilo se je 62.000 otrok poleg nepreglednih množic ljudstva

Z evharističnega kongresa za lavant škotljo v Mariboru 1. 1954: Pogled na glavni oltar ob slovesni službi božji na Glavnem trgu

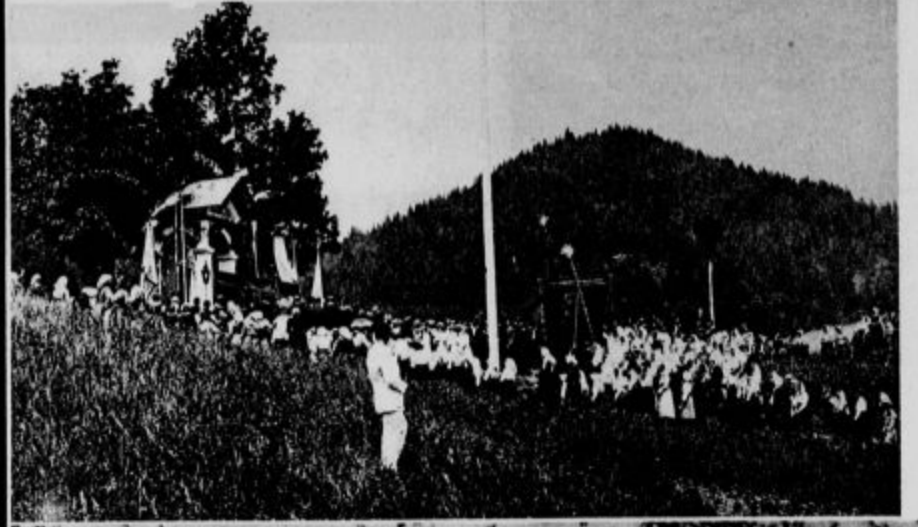
Polnočnica ob priliki svetovnega evharističnega kongresa v Buenos Airesu 1. 1954: Pogled na slovesno službo božjo ob priliki XXX. svetovnega evharističnega kongresa v Kartagini od 7. do 17. maja 1. 1930

Spodaj:
Procesija sv. Rešnjega Telesa v slovenskem mostu (Ljubljana)

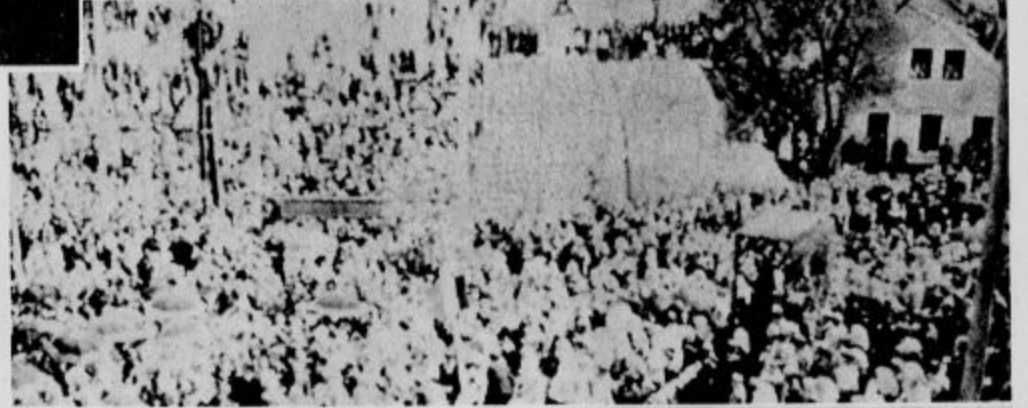
Spodaj:
Procesija sv. Rešnjega Telesa v slovenski vasi

Radovljiški
evharistični
križ ponoči

Spodaj:

Brezje, najznamenitejša slovenska božja pol, kamor poromamo s kongresa

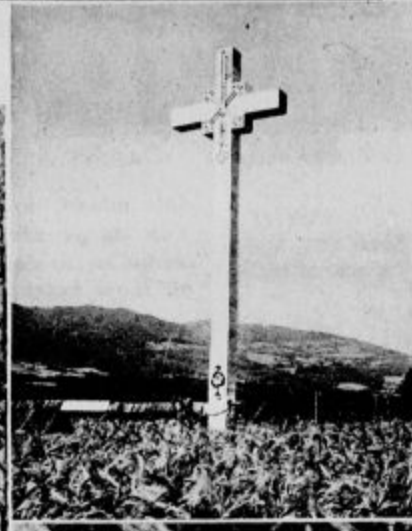

Prekmurški evharistični shod v Turnišču l. 1933

Evharistični shod v Domžalah l. 1933

Spodaj: Tudi slovenske planine krasi evharistični križi (Črni vrh pod Golico)

Evharistični križ na Otoku pri Radovljici
Na desni: Litijski evharistični križ stoji v tistem gozdu

Logačani postavljajo svoj evharistični križ
Na levi: Sredi žitnega polja se dviga moravški evhar. križ

Spodaj: Slovenska dekleta (Sp. Senica pri Sori) pletejo vence za evhar. kongres (foto Gaber)

Na levi: Evharist. shod apostolstva mož v Grobljah l. 1925
Na desni: Slovensko ljudstvo, zbrano ob svojem evhar. križu (Podzemelj)
Spodaj na levi: Slavnostna tribuna na Stadionu o priliki pevske vaje 23. l. m.
Spodaj na desni: Pogled na brežine Stadionu s slavnostne tribune

